

ELVIRA EN GERTJAN MULDER HEBBEN HART VOOR
GEZINNEN MET EEN ZORGINTENSIEF KIND

„Delen van wat we ontvingen. Dat is onze opdracht”

Wie met een ‘zorgintensief’ kind aan een broodnodige vakantie toe is, heeft de bestemmingen bepaald niet voor het uitkiezen. Al snel doemen allerlei vragen en bezwaren op: is het huisje rolstoelvriendelijk? Zijn zaken als een hoog-laagbed of aangepast sanitair aanwezig? Is, indien nodig, professionele hulp voorhanden? Of tijdelijke oppas wanneer het gezin er even alleen op uit trekt? Het echtpaar **Gertjan en Elvira Mulder** wilde in deze behoefte voorzien. En nu staat er in Elspeet een huis. Met uitzicht.

Tekst C. MOERMAN Beeld FAMILIE MULDER

Elvira (37) en Gertjan (45) Mulder zien met verwondering terug op de afgelopen periode, waarin hun droom werkelijkheid werd. „Het voelde als een roeping die gaandeweg bevestigd werd.”

We ontmoeten het echtpaar op een zonnige junimorgen op het terras van hun idyllisch gelegen woning in het bosrijke gebied tussen Staverden en Elspeet.

Het naambord naast de voordeur is een bijna overbodig statement: *Huis Het Uitzicht*. Draai je om en je weet waarom: groene weilanden, omzoomd door een bosrand waaruit je elk moment een hert of een ree kunt verwachten.

Maar de naam heeft een diepere betekenislaag: dit huis biedt uitzicht op een ontzorgde vakantie aan gezinnen met een zorgintensief kind.

Wat bracht jullie tot dit bijzondere initiatief?

„Het is een groeiproces geweest. We zagen in hoe goed we het eigenlijk hebben, maar ook hoeveel scheefgroei er in de wereld is. Vanuit de idee van rentmeesterschap kregen we oog voor onze minderbedeelde naaste, voor mensen met zorgen.

Elvira werd in haar werk als verpleegkundig specialist in het Sophia Kinderziekenhuis daar heel direct mee geconfronteerd. Vanuit onze woonplaats Moerkapelle keken we uit naar mogelijkheden om mensen een plek voor ontspanning te kunnen bieden. Maar de mogelijkheden in de Randstad bleken erg beperkt, ook vanwege de hoge prijzen en de regelgeving. Toen hebben we onze zoektocht voortgezet naar andere delen van het land, waarbij al snel de Veluwe in beeld kwam. Op *Funda* zochten we naar geschikte woningen. Soms reden we met onze drie kinderen op de achterbank rondjes in de omgeving, waarbij we wijselijk de kinderen nog in het ongewisse lieten over onze plannen.”

En toen kwam de overstap van de Randstad naar de Veluwe...

„Gemakkelijk ging dat niet. We hebben regelmatig met onze neus voor een gesloten deur gestaan. Is die woning geschikt voor dubbele bewoning? Kunnen de noodzakelijke aanpassingen worden aangebracht? Is

er ruimte voor spel en ontspanning rondom het huis? Maar ook: is het financieel haalbaar? Kunnen we een beroep doen op (overheids)instanties? We hebben hierin biddend Gods weg gezocht. En als we de moed weleens begonnen te verliezen, dan was er soms een ontmoeting of een zondagse preek die ons weer op weg hielp.

We zijn nu 12 ½ jaar getrouwd en zijn als gezin wars van een overdadige levensstijl. Met ons spaargeld willen we liever onze medemens ten dienste staan.

En zo waren we in staat om dit huis te betrekken, Gertjan heeft zijn baan als banketbakker in Ridderkerk behouden. Daarnaast verricht hij de nodige aanpassingen en herstelwerkzaamheden aan de woning.

Elvira heeft in de beginfase met name het huishouden gerund en bijgestaan met kluswerk. Na een half jaar kwam een zorggezin in het dorp in beeld, waar ze nu wekelijks kinderverpleegkundige zorg aan huis mag verlenen.

Daarnaast is zij onbeperkt beschikbaar als professionele hulp voor de gezinnen die een vakantie bij *Het Uitzicht* boeken. Deze hulp valt onder de kostenvergoeding waarop deze gezinnen via een PGB aanspraak kunnen maken en helpt mee om het project kostendekkend te houden.”

Hoe zag de beginfase eruit?

„Allereerst moest de woning voor de doelgroep geschikt worden gemaakt. We hebben gelukkig hulp gekregen bij specifieke werkzaamheden, zoals stuc- en tegelwerk. We hadden uiteraard goed gekeken bij zorggezinnen, om te weten te komen welke aanpassingen vereist waren.

Ook naderhand is nog veel feedback verwerkt van gastgezinnen. Denk aan het beter met een rolstoel door de woning kunnen bewegen, het ophogen van een terras, enzovoort. Dat waren vaak eyeopeners voor ons.

Natuurlijk hebben we ook geprobeerd om subsidies los te krijgen. Zijn er 'potjes' bij bedrijven, organisaties of bij de overheid?

Toch leidde dat steeds tot teleurstellingen en kregen we nul op het rekest. Men wil dan toch eerst horen of

„Het ‘ter wereld laten komen’ van een meervoudig beperkt kind stuit steeds vaker op onbegrip”

Elvira Mulder

deze vorm van dienstverlening echt nodig is. Wie zijn ermee gebaat?

Daarbij speelt ongetwijfeld ook de maatschappelijke acceptatie van het – meervoudig – gehandicapte kind een rol. Het ‘ter wereld laten komen’ van zo’n kind stuit steeds vaker op onbegrip.

Voor ons te meer een reden om in woorden en daden te tonen dat ieder kind een schepsel van God is, dat onze zorg en aandacht verdient.

We zijn dankbaar dat bedrijven vaak wel hulp boden in de vorm van korting op de aanschaf van benodigde materialen.

De gemeenschap hier is hecht en behulpzaam. Ook deze praktische hulp stimuleerde ons om het project door te zetten.

Precies een jaar geleden, eind juni 2025, konden we

zo het eerste zorggezin ontvangen. Daarvoor hadden we ook al ‘gewone’ gezinnen te gast gehad. Want ook voor hen staat de vakantiewoning ter beschikking.”

INGEBURGERD

Als gezin is de familie Mulder – vader, moeder en drie kinderen van 9, 7 en 5 jaar – inmiddels helemaal ingeburgerd in Elspeet, waar ze de plaatselijke kerk en school bezoeken. „De kinderen kunnen lekker op de fiets naar school. In plaats van voortdurend op auto’s te letten, moeten ze nu vooral takken ontwijken.”

Vanuit het dorp is zelfs al een actie georganiseerd ten bate van het werk.

Hoe ervaren gezinnen deze plek?

„Een mooi voorbeeld is het gezin met een driejarig beperkt kind dat overgevoelig was voor prikkels. Overal waar ze hadden gezocht, bleek het veel te druk te zijn. Hier vond het ventje de rust om ongestoord te zwemmen en te spetteren, en vooral: veel te lachen!

Een verademing voor het kind en het gezin. Dat is ook voor ons zo mooi om te mogen beleven. Het geeft ons voldoening en dankbaarheid dat we dit mee mogen maken.”

Naast mooie momenten zijn er ook moeilijke momenten. Elvira: „Ik denk dan aan het gezin Mol dat bij ons boekte vorig jaar voor twee weken (zie pagina 66). Hun zoontje Floris was lichamelijk en mentaal beperkt, maar we namen hem mee voor een wandeling in het bos, samen met onze eigen kinderen.

Prachtig om te zien hoe de jongen op een gegeven moment de hand van ons dochtertje vasthield. Het ge-

'ONTZORGDE' VAKANTIE VOOR ZORGINTENSIEVE GEZINNEN

Vakantieplekken voor een gezin met een (meer-
voudig) beperkt kind zijn niet dik gezaaid. Het
kind dan maar 'uitbesteden'? Dat geeft ook
geen echt vakantiegevoel aan de overige ge-
zinsleden.

Hoe mooi is het dan wanneer er een mo-
gelijkheid blijkt te zijn om met het hele gezin
neer te strijken in een omgeving die alles heeft:
prachtige natuur, volop mogelijkheden voor ont-
spanning, zoals zwembad, sportveld, kippen en
konijnen. En tegelijk ook alle faciliteiten om aan
de specifieke zorgvragen tegemoet te komen.
Denk aan een rolstoelvriendelijke, drempelloze
woning, een hoog-laag bed of bedbox of aange-
paste douche.

Huis het Uitzicht in Elspeet heeft het allemaal.
Maar wat misschien het belangrijkste is: dage-
lijks – en zelfs 's nachts – kan een beroep wor-
den gedaan op professionele hulp.

Dat maakt het bijvoorbeeld mogelijk om als
ouders er eens samen of met de andere kinde-
ren op uit te trekken in de omgeving. Zelfs huur-
fietsen kunnen voor de deur worden afgeleverd.
Kortom, een werkelijk 'ontzorgde' vakantie.

www.huishetuitzicht.nl

zin zou dit jaar weer een vakantie bij ons doorbrengen."

Elvira, zichtbaar geëmotioneerd: „Helaas is Floris
onlangs overleden."

Wat zouden jullie willen meegeven?

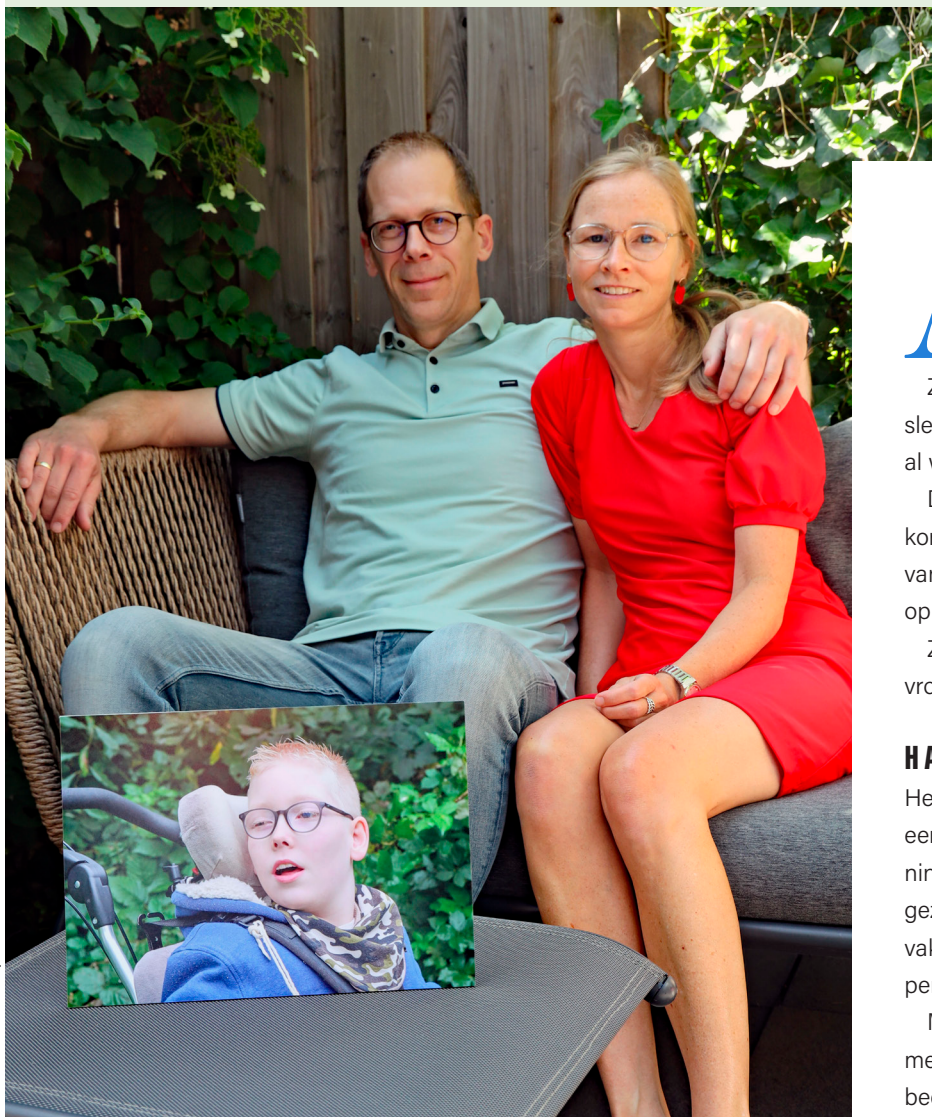
„Allereerst willen we beklemtonen dat in onze zoek-
tocht de Heere steeds heeft uitgeholpen. Ons vertrou-
wen is niet beschaamd. We zijn geschapen tot eer van
Hem. Je tijd, bezit en talenten zijn gaven van de Heere,
besteed die voor Hem en je naaste.

Verder hopen we veel zorggezinnen warmte en liefde
te kunnen geven. Iedereen is hier welkom, al of niet met
een zorgintensief kind. Al of niet christelijk.

Voor niet-christelijke gezinnen hopen we een getui-
genis te zijn. Soms wordt dan verwonderd gevraagd
waarom we dit werk doen. Dat kan tot een gesprek
leiden, waarbij we een licht hopen te zijn. Zie het als
een passieve vorm van evangelisatie.

De Bijbel ligt op tafel, en ook een tekst aan de muur
herinnert aan het karakter van dit huis. Het Woord
heeft voldoende kracht van zichzelf en hopelijk is ons
getuigenis daarbij tot zegen."

Lees ook deel 2 op pagina 66.

MIRJAM EN MICHIEL MOL:

„Je hoeft Elvira niets uit te leggen”

Floris is stil aanwezig in huize Mol in Hendrik-Ido-Ambacht. Op 6 februari van dit jaar overleed hij, nog maar dertien jaar oud. Familie Mol was als eerste zorgintensieve gezin te gast bij *Huis het Uitzicht*.

Mirjam (43) en Michiel (47) Mol vertellen. „De gastvrijheid heeft ons goed gedaan.”

Al vrij snel na zijn geboorte bleek Floris' ontwikkeling achter te lopen. Artsen constateerden dat hij een zeldzame, progressieve stofwisselingsziekte had, in medisch jargon: NGLY-1 deficiëntie.

Zo zeldzaam, dat er ten tijde van de diagnose wereldwijd slechts negentien gevallen bekend waren, van wie er tien toen al waren overleden.

De levensverwachting van patiëntjes met dit syndroom is kort: de meeste bereiken hooguit de puberteit. Het overlijden van Floris kwam toch nog vrij onverwacht. Hij liep een griep op en in het Erasmus IC raakte hij uiteindelijk in coma.

Zijn overlijden laat een groot gat na. Mirjam: „Floris was een vrolijke jongen, met een beperkt verstandelijk vermogen.”

HART VOOR GASTEN

Het gezin Mol, dat nog twee oudere kinderen telt, was het eerste 'zorgintensieve' gezin dat gebruikmaakte van de woning van de familie Mulder. Michiel: „Vanwege Floris' vele gezondheidsproblemen hadden we gezocht naar aangepaste vakantieadressen. Hoe ouder Floris werd, hoe meer het behelpen was op vakantie. Want de zorg ging gewoon door.”

Mirjam: „Voorzieningen voor een zorgintensief kind zijn meestal ontoereikend. Professionele hulp valt helemaal buiten beeld. Dat veranderde compleet nadat we waren geattendeerd op *Huis het Uitzicht* in Elspeet.

Alles was aanwezig, tot zelfs aangepast speelgoed. Floris heeft enorm genoten en wij niet minder. Elvira is een zeer ervaren verpleegkundige, die dag en nacht voor ons klaarstond. Ze begrijpt precies wat je nodig hebt, zonder dat je het hoeft uit te leggen. Deze mensen hebben echt hart voor hun gasten. En voor het zorgintensieve kind in het bijzonder.”

AANRADER

De zorgverlening wordt volledig vergoed vanuit het PGB. Ook is het mogelijk een tillift te laten bezorgen, wat door de verzekering wordt vergoed. „De gastvrijheid van de familie Mulder heeft ons goedgedaan. Wat zij doen is zo veel meer dan zorgverlening. We konden Floris onder hun hoede achterlaten als we met de andere kinderen even gingen fietsen in de prachtige omgeving.

Toen we met hem naar het ziekenhuis moesten, stond bij terugkeer het eten voor ons op tafel. Kortom: een echte aanrader voor gezinnen met een zorgintensief kind, wanneer je op zoek bent naar een zo zorgeloos mogelijke vakantie.”